

वा० रा०

॥ १५२ ॥

सर्वमिति ॥ त्वय्यत्रागते सर्वमिदं त्रिदिवस्थजनजातं पुष्टं प्रमुदितं सुसंपूर्णमनोरथं गतकल्मषंचजातमिति तैर्देवैः साधुसाध्विति भाषितं ॥ १५ ॥ अथ विष्णुः विष्णुशरीरसंक्रांतशरीरो महातेजाराजः पितामहमुवाच ॥ १६ ॥ किमुवाच तदाह ॥ एषां लोकमिति ॥ त्वल्लोकप्राप्तिद्वारा प्रतिसंचरे त्वया सह मोक्षप्रापकं लोकं एषां दातुमर्हसि ॥ किमर्थमेवमेतन्मुक्तये यत्नस्तत्राह ॥ इमे हीति ॥ यतो मम स्नेहादेते मामनुयाता अनुगमनं प्राप्ताः ॥ १७ ॥ भक्ताः अतएव मे भजितव्या भजनीयामल्लभते मद्वियोगा सहिष्णुतया त्यक्त्वा त्मानस्य क्तशरीरा अतएषां तादृशलोकदानमुचितमिति भावः ॥ भक्त्या हि भाषितव्या मे इति पाठे यत इमे भक्ता अत इमे भाषितव्याः ॥ एतत्प्रयोजनार्थं भवंतं प्रति अवश्यं मया वक्तव्या इत्यर्थः ॥ लोकगुरुः सर्वजगत्कर्ता वेदादिसर्वविद्योपदेष्टा च ॥ प्रभुः नित्यनैमित्तिकविहितनिषिद्धकर्मणां फलप्रापणे समर्थः ॥ इमे त्वया सह समागताः ॥ संता

सर्वपुष्टं प्रमुदितं सुसंपूर्णमनोरथं ॥ साधुसाध्विति तैर्देवैस्त्रिदिवंगतकल्मषं ॥ १५ ॥ अथ विष्णुर्महातेजाः पितामहमुवाच ॥ १६ ॥ एषां लोकं जनौघानां दातुमर्हसि सुव्रत ॥ इमे हि सर्वे स्नेहान्मामनुयाता यशस्विनः ॥ १७ ॥ भक्ता हि भजितव्याश्च त्यक्त्वा त्मानश्च मल्लभते ॥ तच्छ्रुत्वा विष्णुवचनं ब्रह्मलोकगुरुः प्रभुः ॥ लोकान्संतानकान्नामयास्यंती मे समागताः ॥ १८ ॥ यच्च तिर्यग्गतं किंचित्त्वा मेव मनुचितं यन् ॥ प्राणांस्त्यक्ष्यति भक्त्या तत्संतानेषु निवस्यति ॥ १९ ॥ सर्वैर्ब्रह्मगुणैर्युक्ते ब्रह्मलोकादनंतरे ॥ २० ॥

न कान्नामलोकान् क्रमेण ब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारा मुक्तिजनकान्यास्यंति ॥ १८ ॥ ननु कथं ब्रह्मविद्वन्मो ब्रह्मलोको वानरप्राप्यस्तत्राह ॥ यच्चेति ॥ तिर्यग्गतमपि यत्किंचिद्यत्र कापि पदार्थे त्वामेवं विष्णुमिति चिंतयन् यत्किंचित्पदार्थं विष्णुत्वेन भावयन् त्वयि विष्णौ भक्त्या युक्तं प्राणांस्त्यक्ष्यति तत्संताननामकलोकेषु वस्यति ॥ किंपुनर्वक्तव्यं यएते त्वदनुरागेण त्वदनुगमनपूर्वं प्राणांस्त्यजंति ते संतानेषु वस्यंतीति ॥ १९ ॥ कोसौ संतानकलोकस्तत्राह ॥ सर्वैरिति ॥ सर्वैर्गुणैः सत्यसंकल्पत्वादिब्रह्मगुणैर्युक्ते ब्रह्मलोकादनंतरे तत्समीपस्थे ॥ अनेन तत्र स्थितानामपि क्रमेण ब्रह्मलोकप्राप्त्या ब्रह्मणा सह मुक्तिः सूचिता ॥ २० ॥

उ० कां०

॥ १५२ ॥